

NVAF

'liever de teugel van de voorman dan de zweep van de concurrent'

"De Toekomstverkenningen kritisch bekeken"

Commentaar om te komen tot beëindiging van verspilling van Collectief Geld.

©Publicatie 3 april 2006 – Auteur Pieter Hoff

De NVAF neemt in de komende maanden de zogenaamde Toekomstverkenningen en de draagvlakonderzoeken onder de loep. Deze publicatie is deel 3 van de serie.

Inleiding

Waarom heeft PT door Berenschot een onderzoek laten plegen dat niet deugt?

Om dit aan de weet te komen nemen we vandaag het eigenlijke rapport, de Toekomstverkenningen, onder de loep. Voor ons onderzoek hebben we 2 rapporten gedownload van PT's website: "De Toekomstverkenningen" en de "Samenvatting van de Toekomstverkenningen". We hebben beide rapporten gedownload op 1 april 2006. Lees met ons mee en zie hoe PT gaat veranderen.

De PT Toekomstverkenningen

Het gepubliceerde rapport bevat 51 pagina's. PT heeft dit rapport in opdracht van het Parlement en Minister geschreven, om kort gezegd nut en noodzaak aan te tonen. Bovendien dient PT in dit rapport aan te geven wanneer en hoe zij de klachten uit de 'agrarische samenleving' pareert. In eenvoudig Nederlands: wat gaat er veranderen?

Het meest opvallen in de Toekomstverkenningen is het totaal ontbreken van uitgezet beleid voor wat betreft de 2 grootste kostenposten van PT, namelijk Collectieve Reclame en Collectief Onderzoek. Wij citeren uit het Persbericht van PT over het jaarverslag van 2005: "De uitgaven voor de activiteiten van het PT kwamen in 2005 uit op zo'n 99 miljoen euro. Hiervan werd een kleine veertig miljoen besteed aan promotie en marketing. Voor onderzoek en kwaliteitszaken werd door het productschap in 2005 ruim dertig miljoen uitgetrokken." Daar waar deze 2 posten ruim 70% van de uitgaven betreffen, zou je toch een visie over het uit te zetten beleid op deze 2 gebieden verwachten. Ook ontbreekt iedere analyse over wat de Globalisering voor de Nederlandse agrarische sector gaat betekenen en uiteraard ontbreekt daardoor dus ook een visie over hoe de Nederlandse agrarische sector deze uitdaging moet aanpakken.

Wat wordt het beleid van PT bij Collectieve Reclame?

Bij het uitzetten van het beleid van C.R. vallen een aantal zaken op: de belangen van de ontvangende organisaties zoals Bloemenbureau Holland en Internationaal Bloembollen Centrum wegen kennelijk zo zwaar, dat deze hun eigen (werkgelegenheids) belang zwaarder laten wegen dan het belang te onderzoeken van nut en noodzaak van C.R. Ditzelfde argument geldt voor de handelaren in agrarische producten. De grote invloed van Frugi Venta e.d. bij PT doet zich duidelijk gelden, hoewel de handelaren beter dan wie ook weten hoeveel groente er al wordt ingevoerd uit het buitenland en wordt gereexporteerd als Hollandse Groente, daarbij de vruchten plukkend van het imago dat de Hollandse groenteteler (bloementeler) gemaakt heeft voor het Hollandse Product. Het is overduidelijk dat de Nederlandse teler generieke reclame maakt voor merkloze producten, zodat hij feitelijk meebetaalt om de afzet te stimuleren van zijn concurrent. Ditzelfde argument geldt ook voor de bloembollentelers. Deze worden meer en meer

geconfronteerd met buitenlandse productie, zodat ook daar deze vraag niet uit de weg kan worden gegaan. Kortom, wat wordt het beleid van generieke reclame als daarmee de afzet van buitenlandse concurrenten wordt geholpen. Het is duidelijk dat het Bloemenbureau en IBC deze vraag liefst niet stellen. Het is ook duidelijk dat de handelaren hem liever niet stellen: zolang de telers nog zo onnozel zijn om te blijven betalen vinden zij het best. Zolang alles merkloos is, kunnen ze gemakkelijk de leveranciers uitwisselen. Dus ook zij willen geen merkreclame. De wellicht gezamenlijke lobby van BB/IBC/Frugi Venta bij PT is goed gelukt: in de Toekomstverkenningen wordt aan dit aspect geen woord gewijd, hoewel we er 40.000.000 (miljoen) Euro aan uitgeven. De NVAF vindt dit falend beleid en het maakt nog eens duidelijk hoezeer het bij PT gaat om het instandhouden van de geldstroom in plaats van het ontwikkelen van een sterk agrarisch Nederland. De Nederlandse agrariër is hiervan het slachtoffer. Zomaar wat vragen:

- gaan wij door met generieke reclame voor de producten van onze concurrenten?
- mogen Hollandse handelaren het Holland merk gebruiken voor reexport?
- blijven we werken met vaste organisaties die zonder concurrentie kunnen rekenen op jaarlijks tientallen miljoenen, ook als de reclamecampagnes die ze maken geen succes hebben (vb: IBC krijgt jaarlijks 10 miljoen Euro voor collectieve reclame, maar de bloembollenexport is vanaf 2001 met 100 miljoen gezakt, bijna 20%)
- zouden we, als we naar collectieve (merk)reclame willen, dit niet beter met campagnes kunnen doen waarop we reclame bureaus laten inschrijven met ideeën en een begroting zonder open eind?

Dit soort kritisch beleid mist de NVAF bij PT. Teveel Heilige Huisjes?

Wat wordt het beleid van PT bij Collectief Onderzoek?

Dit is zo mogelijk nog schrijnender. Over Collectief Onderzoek is geen analyse van de afgelopen 30 jaar gemaakt en ook hier is geen beleid uitgezet. Men rommelt rustig verder. Zoals we verder in het document lezen heeft men als beleid bedacht dat we voor alles gewoon een klein beetje minder gaan uitgeven. Maar vragen als:

- hoe patenteren we kennis?
- hoe zouden we licentie inkomsten kunnen ontvangen voor kennis?
- hoe maken we kennis commercieel?
- welke kennis blijft binnenshuis en welke kennis gaat over de grens?
- en als het over de grens gaat waar gaan dan de revenuen heen?
- degene die het betaald heeft of degene die het onderzoek heeft gepleegd?
- wie is er dus eigenaar van de kennis?

De lezer zal er lang naar kunnen zoeken, ondanks het feit dat de NVAF over dit probleem 2 grote Manifesten heeft gepubliceerd, de “13 Wetten van het Collectief Onderzoek” en de “15 Aanbevelingen voor de bescherming en exploitatie van kennis”. Maar ook hier zijn grote tegenstrijdige belangen: als de kennis van de agrariër is, zullen de onderzoeksinstituten deze niet meer kunnen verkopen aan derden en zelf de inkomsten daarvan mogen houden. Ook hier is dus wellicht een succesvolle lobby geweest. Zolang de agrariërs betalen en niet morren, gaan we rustig verder. De NVAF eist echter dat onze kennis wordt beschermd en wordt geëxploiteerd. Bovendien eisen wij dat de revenuen terugkomen bij degene die erin heeft geïnvesteerd: de agrariër en niet het onderzoeksinstituut.

We weten inmiddels dat PT zit te azen op het 70 miljoen Euro grote fonds voor Flowers en Food. Hoewel de verdeling van de GMO subsidies aantoonde dat deze uitsluitend bij georganiseerden wordt verdeeld en hoewel het niet patenteren van kennis bij het Collectief Onderzoek aantoonde dat PT ongeschikt is als subsidie verspreidend platform, meent zij toch dat zij hier wel geschikt voor is. Wie vervolgens de alinea “Innovatie” op pagina 16 van het rapport leest, begrijpt dat dit

fonds van Flowers en Food naar Senter Novem moet en niet naar PT, met als reden het gebrek aan visie op innovatie.

Wat wordt het beleid van PT t.a.v. de bedreigingen en kansen van de Globalisering?

Schrijver dezes weet het niet. PT weet kennelijk nog niet dat er zoiets als Globalisering is en dat dat een enorme impact gaat hebben (al heeft, zie later onze info over de klappende marktaandeelen van de Nederlandse agrarische sector in de Europese- en de wereldmarkt.). Omdat er met geen woord gerept wordt hierover is het moeilijk PT hierover aan te vallen. Wellicht is dat ook de bedoeling. Toch doen wij een poging: als Regering en Parlement menen dat er een organisatie nodig is die vanuit de algemeen belang gedachte gehandhaaft moet blijven, dan kan dat belang dus niet anders zijn als dat deze organisatie de welvaart en het welzijn van de Nederlandse bevolking ten dienste moet zijn. Als zo'n organisatie dan echter de belangrijkste bedreiging en kans onbesproken laat, ergo, geen enkel beleid ontwikkelt om de bedreigingen te pareren en de kansen te ontwikkelen, dan wordt duidelijk dat deze organisatie direct moet worden opgeheven, zodat de enorme fondsen die zij tot haar beschikking krijgt, nl. 99.000.000 Euro heffingen, 73.000.000 GMO subsidies vanuit Brussel, en als het tegenloopt, 70.000.000 voor Food en Flowers, terecht komen bij andere wel capabele organisaties. Voor wat betreft de subsidies kan de Regering terecht bij Senter Novem, een uiterst capabele organisatie. Voor wat betreft de heffingen zouden Regering en Parlement beter de individuele bedrijven hun eigen weg laten zoeken, merkreclame laten ontwikkelen en onze producten met toegevoegde waarde verkopen, gepatenteerd onderzoek laten ontwikkelen en dit laten verkopen, en zo de positieve kanten van de Globalisering uitbuiten.

Wij gaan nu in op het plan zelf, hoewel u begrijpt dat een Toekomstverkenning zonder analyse en beleid over de zaken die 70% van het budget van PT opsorpen, in feite geen plan is. Als men een Toekomstverkenning schrijft waarbij men in feite dat waar het om gaat doodzwijgt, waar praten we dan eigenlijk over. Of zijn we allemaal hypocriet? De Minister en het Parlement willen nu eenmaal een rapport en nu hebben we aan hun eis voldaan. Wat erin staat is niet van belang.....?

De Toekomstverkenningen

Totstandkoming van het plan (Samenvatting + hoofdstuk 1, pagina 4 t/m 12)

Een van de grote gebreken waardoor zoveel oppositie tegen PT is ontstaan, is haar totale gebrek aan democratie: ongeorganiseerde bedrijven worden gedwongen mee te betalen, maar mogen niet over beleid meepraten en meebeslissen. Alleen via een gedwongen lidmaatschap bij een van de dragende organisaties zou er theoretisch een kans bestaan dat deze bedrijven mogen meepraten. Dit wordt echter zorgvuldig in de kiem gesmoord door iedereen van laag tot hoog in PT te benoemen: het begint bij de voorzitter en eindigt bij de sectorcommissies. PT weet dat dit moet stoppen, dus zou men verwachten dat men, zeker om de goede wil te betonen, de Toekomstverkenningen mede zou ontwikkelen met de ongeorganiseerde bedrijven. Dat is niet gebeurd. We vinden dit terug onder het hoofdstukje Werkwijze op pagina 4: bij het opstellen van de Toekomstverkenningen zijn de zes (benoemde) sectorcommissies en het bestuur gehoord.

Conclusie 1

De Toekomstverkenningen zijn uitsluitend door voorstanders van PT ontwikkeld, bedacht en geschreven. PT heeft, zoals dat gebruikelijk is bij een dictatuur, geen tegenstanders zoals bijvoorbeeld de NVAF gehoord bij de totstandkoming van dit rapport. Niet degenen die de 100 miljoen Euro opbrengen, maar degenen die de 100 miljoen Euro besteden hebben de Toekomstverkenningen geschreven.()*

Omgevingsanalyse en Koers van het PT (hoofdstuk 2 en 3, pagina 12 t/m 25)

In de bloembollensector, de grootste financiële leverancier van PT, is de export vanaf 2001 met ruim 100 miljoen gedaald. Collectief onderzoek en collectieve reclame werkt kennelijk niet zo effectief als PT ons wil doen geloven. In de bloemensector stoppen op dit moment 3 bedrijven per week. In 2005 zijn er 160 bedrijven gestopt en iedere dag stoppen er meer. De exportgroei van de bloemen is vrijwel gelijk aan de importgroei. De Nederlandse productie staat dus stil. Het wereldmarktaandeel van bloemen, de laatste tuinbouwsector die nu nog door PT kan worden genoemd als voorbeeld van hoe sterk Nederland wel is, heeft al jaren met een dalend wereldmarktaandeel te maken: eens meer dan 90% is dit het afgelopen jaar gedaald naar onder de 60%. Het is nog slechts een kwestie van tijd en dit percentage ligt onder de 50%. In de aardappelen- en appelen sector heeft Polen de positie van grootste Europese exporteur, van Nederland overgenomen. De tijd is wellicht niet veraf dat het Poolse parlement toestemming zal weigeren aan Nederlanders om in Polen te werken. Op sommige gebieden gaat de vernietiging van onze productie zo snel, zoals bijvoorbeeld champignons, dat het nog maar een kwestie van tijd is voordat de hele sector is weggevaagd. In alle andere sectoren van de tuinbouw zakt onze marktpositie in Europa. Geen enkele sector vertoont groei van marktaandeel.

Nu dus Parlement en Regering om Toekomstverkenningen vragen, zou je een antwoord op deze problematiek verwachten. Hoe gaat Nederland zijn oorspronkelijke positie terugveroveren, c.q. ervoor zorgen dat deze niet meer verder afkalft?

Het antwoord van de 6 Sectorcommissie en het Bestuur van PT in haar Toekomstverkenningen is duidelijk: wij gaan dat doen met de **KAASSCHAAF**.

Wie zoekt bij PT naar dit andere beleid vanaf pagina 4 tot en met pagina 25, komt bedrogen uit. De hele '**ontwikkeling van de markt vraag**', daar waar het uiteindelijk allemaal om draait, wordt op pagina 15 afgedaan met een halve pagina. De inhoud van deze halve pagina is bedroevend. De enige sector die nog groeit, de bloemisterij, wordt trots nog even genoemd. Dat de genoemde groei van 40% in de komende 10 jaar wordt verkregen door meer te importeren wordt niet genoemd. De ruim 20 andere tuinbouwgroepen waarvan onze marktpositie afkalft, worden vergeten. Alle andere pagina's tussen 4 en 25 zijn van hetzelfde niveau. Op pagina 20 tot en met 25 van het rapport worden Missie en Doel vastgesteld. Wij adviseren iedereen deze te lezen. Op pagina 25 vinden wij de Conclusie van deze 21 pagina's onder 3.6: welgeteld 3 alinea's is zij. Knap van PT dat zij nog 3 alinea's weet te concluderen uit deze 21 pagina's. Onze conclusie is korter.

Conclusie 2

Eenieder die de 13 pagina's Analyse, Missie en Doel leest, kan niet anders concluderen dan dat het huidige beleid wordt voortgezet. Het resultaat van dat beleid, namelijk de afbraak van de Europese- en Wereldmarktpositie van de Nederlandse Tuinbouw, is bekend. Enige kritische noot over deze positie of een eerlijke marktanalyse ontbreekt. Een duidelijke Missie of een duidelijk Doel, in de vorm van concreet meetbare doelstellingen voor wat betreft de door de Nederlandse Tuinbouw gewenste Europese of Wereldmarktpositie over 10 jaar, ontbreekt.

Grappig is overigens dat PT 'vergeet' in hoofdstuk 3 op pagina 25 onder artikel 3.5 de resultaten van de draagvlaktoetsingen te vermelden. Wellicht is zij met de NVAF tot de conclusie gekomen dat de kwaliteit van de door Berenschot verrichte onderzoeken de toets der kritiek niet kan

doorstaan. Het aardige is dat PT de conclusies van de draagvlakonderzoeken *voordat* deze plaatsvonden wel publiceerde zoals de NVAF op 14 september openbaarde.

Governance (hoofdstuk 4, pagina 26 t/m 30)

Door 3 partijen is een grondige kritiek op de productschappen geuit voor wat betreft de Governance:

1. Professor Dr. Jouke de Vries
2. het Parlement
3. de NVAF

Met name als gevolg van deze kritiek zou je vanuit PT oplossingen voor de problemen verwachten. Aan Governance besteedt PT echter slechts 5 pagina's. De behandeling van dit hoofdstuk doet sterk denken aan de behandeling door PT van het rapport van De Vries. De analyse van de problemen gaat voorbij aan de kritiek van de 3 genoemde partijen. Wie de 5 pagina's leest krijgt bewondering voor de tekstschrijver. Zorgvuldig worden duidelijke oplossingen voor de volgende zaken vermeden:

1. het dubbele petten probleem
2. het belangenconflict tussen een PT en SER bestuurslidmaatschap
3. het storten van gelden van PT naar de eigen dragende organisaties
4. het toelaten van dragende organisaties in PT en de controle op de daadwerkelijke representativiteit
5. de controle op de financiën
6. het democratisch gehalte i.v.m. de benoemcultuur
7. de invloed en inspraak van ongeorganiseerde bedrijven
8. het ontbreken van openbare inschrijvingen op onderzoeksprojecten
9. de vaststelling van de heffingspercentages
10. het voorkomen van dubbele heffingen en heffingen op toegevoegde waarde
11. het kiezen van de voorzitter
12. de dubbele telling van leden van LTO en andere dragende organisaties

Het ontbreekt in het rapport niet alleen aan oplossingen, maar ook aan een zorgvuldige oprechte analyse van de problemen. Alle drie hiervoor genoemde partijen hebben de problemen zorgvuldig geanalyseerd en onder het voetlicht gebracht, dus wij herhalen ze niet uitgebreid op deze plaats. Ergerlijk is dat PT naast de ontbrekende analyse ook geen enkele dan wat onduidelijke oplossingen voor deze problemen aandraagt. Zij uit zich op pagina 27 in wat vaagheden als 'gedacht wordt aan een klein wendbaar bestuur'. Op pagina 28 praat PT over een 'audit committee' maar laat in het midden hoe dat dan georganiseerd wordt, wat haar zeggenschap is, etc. etc. Wel is ook hier vaagheid weer troef: 'er zijn 2 varianten denkbaar'..... . Over 'ongeorganiseerden' weet ze nog te melden dat deze 'een mogelijkheid moeten hebben om hun mening kenbaar te maken over kwesties en keuzes'. Dat is wat PT onder democratie verstaat. Dat ongeorganiseerden dit recht in een democratie al bezitten was haar kennelijk ontgaan.

Dat is alles wat PT over 'good governance' weet te publiceren.

Conclusie 3

Door het ontbreken van een grondige analyse of oplossing voor de 12 grote problemen die zijn ontstaan door het ontbreken van 'Good Governance', welke 12 problemen ook door Regering en Parlement zijn erkend, toont PT aan dat in de huidige ondemocratische structuur en werkwijze geen 'Good Governance' mogelijk is. Omdat PT de huidige structuur en werkwijze intact laat, betekent dit automatisch dat 'Good Governance' nooit tot stand zal komen.

Conclusie 4

De enige wijze waarop bedrijven PT kunnen afbreken nu PT geen democratie wenst te geven, is door massaal lidmaatschappen op te zeggen van de dragende organisaties, zodat deze dragende organisaties onder de kritische grens van de 50% representativiteit komen. Deze massale opzegging vindt al dagelijks plaats, zodat op deze wijze PT dus contraproductief is aan de doelstelling waarvoor deze door de Regering en Parlement is opgezet.

Toekomstige Taakopvatting (hoofdstuk 5, pagina 30 t/m 41)

In dit hoofdstuk gaat PT in op haar toekomstige taken. Hoewel het hoofdstuk 12 pagina's beslaat, kunnen we kort zijn in ons commentaar. PT gaat namelijk in haar toekomstige taakopvatting uit van de huidige taak. Wij hebben geen taak kunnen vinden die PT beëindigt, noch een nieuwe taak die PT heeft bedacht.

Het stuk staat vol met stokpaardjes zoals instandhouding collectief onderzoek of collectieve reclame. Enige analyse van uitblijving van effecten van deze instrumenten ontbreekt. Bijvoorbeeld:

- Hoe kan het nu dat de sector die procentueel het meest besteed aan collectieve reclame, de bloembollensector, de grootste exportdaling heeft?
- Hoe kan het nu dat het land met het minste collectieve onderzoek, Polen, onze marktpositie overneemt in aardappelen, appelen en champignons?
- Ondanks de globalisering blijven Nederlandse telers betalen voor de promotie en het onderzoek van de buitenlandse concurrenten. Er wordt geen beleid ingezet waarbij de rendementen terecht komen bij de investeerders. Wanneer gaan we hier onafhankelijk onderzoek naar doen?
- Hoe kunnen wij resultaten van collectief onderzoek patenteren?
- Waarom stoppen er in Nederland 3 bloementeeltondernemers per week en vluchten tegelijkertijd talloze Nederlandse bloementeeltondernemers over de grenzen, als collectief onderzoek en collectieve reclame in Nederland zo goed is en dit in het buitenland zoals Kenya, Ecuador of Colombia ontbreekt?
- Waarom kiezen steeds meer ondernemers voor merkcreclame?
- Als de Floriade zo goed is, terwijl die meer dan 10 miljoen Euro kost, hoe kan het dan dat we marktaandeel verliezen?
- Moeten we wel 700.000 Euro per jaar betalen aan 4 Floriade directeuren?
- Waarom verdient de PT voorzitter meer dan Balkenende? Is hij dat wel waard?
- Wat voor nut heeft het uitgeven van geld aan de dragende organisaties gehad in de afgelopen 10 jaar.
- Mag PT of mogen dragende organisaties van PT private zaken ondernemen die private ondernemingen ook kunnen?

In het hoofdstuk staan verder een aantal opvallende zaken.

- Er wordt opnieuw niet duidelijk gekozen voor openbare aanbesteding van alle zaken met voor iedereen controleerbare transparante regels. Voor aan PT gelieerde organisaties wordt een uitzondering gemaakt. Dus juist daar waar het dubbele pettenprobleem het grootst is, wordt het gevaar van belangenverstrengeling nog vergroot door het gebrek aan openbare aanbesteding.
- Ondanks de falende marktonderzoeken wordt dit beleid voortgezet.
- Er wordt gekozen (pagina 39) voor beleid waarin PT gelden stort die uit algemene heffingen zijn opgebracht, naar de dragende organisaties. Hierdoor betalen bedrijven die bewust hun lidmaatschap opzeggen bij organisaties, via een zijweg mee aan instandhouding daarvan.

- Hoewel PT in dit hoofdstuk schrijft dat in het hoofdstuk 'Good Governance' gedragsregels zijn opgesteld voor dubbele petten, ontbreken die aldaar.
- PT zegt overigens te kiezen voor gedragsregels en kiest dus niet voor een verbod tegen dubbele petten.
- Er worden wel mooie woorden verteld over 'het voorkomen van medeverantwoordelijkheid van PT voor de continuïteit van onderzoeksinstellingen' en 'dat instellingen van technisch onderzoek aanvragen gaan domineren', etc. , maar nergens worden deze mooie woorden en beloften omgezet in hard beleid.

Conclusie 5

Het synoniem bij PT voor 'ander beleid' is 'kaasschaaf'. Er gaat niets veranderen ondanks het verlies van Europees- en wereldmarktaandeel in alle tuinbouwsectoren.

Overige Issues (hoofdstuk 6, pagina 41 t/m 50)

In dit hoofdstuk gaat PT in op enige hete hangijzers, waarvan de belangrijkste het falende financiële beleid is. Maar het voorkomen van dit door de NVAF en door De Vries gesignaleerde falende financiële beleid en het ondoorzichtig verstrekken van subsidies wordt niet door PT aangepakt met heldere en transparante maatregelen. GMO subsidies en straks de Flower & Food subsidies kunnen daardoor nog altijd bij uitsluitend leden van dragende organisaties terecht komen, zoals ook nu het geval is. De NVAF heeft in schriftelijke vragen aan PT gevraagd welke gelden van de GMO subsidies bij niet-georganiseerde en bij wel-georganiseerde bedrijven zijn terecht gekomen. PT heeft daarop geen inhoudelijk antwoord gegeven. De in dit hoofdstuk genoemde Rekenkamer bestaat uit vage beloften welke niet 'hard' zijn. Nergens wordt iets verteld over de macht of de onafhankelijke functie van deze Rekenkamer. Over de Schilthuis-korting laat PT zich opnieuw vaag uit. Deze omkoping van lidmaatschappen zou bij 'Good Governance' juist uit de weg moeten worden gegaan. PT gaat dat niet.

Conclusie 6

De controle op de financiën, zowel bij uitgaven intern, als bij gelden waarbij PT als doorgeefluik functioneert, wordt niet binnen een vast raamwerk gegoten, waarbij transparantie en kostenbeheersing worden nagestreefd en corruptie wordt bestreden

De Staafdiagrammen

Nergens wordt beter duidelijk wat PT onder Toekomstverkenningen verstaat. Vanaf pagina 43 tot en met pagina 48 kunnen wij zien welke uitgaven de verschillende sectoren hebben gedaan in het verleden en welke zij zullen doen in de toekomst. Hier wordt duidelijk dat geen keuzes zijn gemaakt. Vrijwel alle uitgaven zijn een beetje kleiner in de staafdiagrammen. Er ontbreken keuzes: niet één uitgave wordt gestopt noch wordt er een nieuwe uitgavesector voorgesteld.

Opvallend is het 'foutje' in de getoonde gemiddelde heffing van 0,66%. Dit is geen toeval maar wordt bewust gedaan om de lezer te misleiden. Door de verkoopomzet die gemiddeld 30% hoger is dan de bronwaarde en gereexporteerde import mee te nemen, zoals we in de voetnoot lezen, wordt getracht de omvang van de heffing verlaagd voor te stellen. In de bloembollensector is bijvoorbeeld de effectieve heffing voor de sector 3,2% en geen 2,31%. Er wordt dus een verkeerde voorstelling van zaken gegeven met een afwijking van meer dan 40%. Vakheffing is nl. een bronwaarde heffing en geen exportwaarde heffing. Nadat dus getracht wordt het percentage te verlagen door het bedrag van de vakheffing te delen door de exportwaarde in plaats van door de bronwaarde, wordt op nog een wijze getracht het percentage verlaagd voor te stellen. Deelt men namelijk de 5 percentages door 5 komen we uit op 0,858% in plaats van 0,66%. Kortom PT voelt duidelijk dat de heffingspercentages te hoog zijn en camoufleert dit op een wijze die outsiders, zoals bijvoorbeeld Parlementariërs, niet in de gaten kunnen hebben.

PT gaat ook in op een stelling van de NVAF: de heffingspercentages zijn veel te hoog als we ze relateren aan de nettowinst van de bedrijven. PT relativeert dat door te zeggen dat het wel meevalt als je ze relateert aan de omzet. De NVAF blijft echter stellen, en ziet dat ook bevestigd door de schaamte waarmee PT de percentages behandelt en ze tracht lager voor te stellen dan ze in werkelijkheid zijn, dat ze te hoog zijn. Het percentage van de heffingen is ongeveer 1% en is daarmee hoger dan de netto winst van het grootste deel van de aan de AEX genoteerde bedrijven. Dat het aantal bollentelers ieder jaar verontrustend daalt, zal de lezer begrijpen als hij de excessieve heffing ziet.

Conclusie 7

Als beursgenoteerd Nederland geconfronteerd zou worden met dezelfde heffingen als de agrariërs, zou meer dan 75% verliesgevend worden en failliet gaan. Hoewel er iedere dag 7 agrariërs stoppen tracht PT Regering en Parlement wijs te maken dat zij positief is voor de agrarische sector. De cijfers wijzen anders uit.

Uitdagingen voor de Toekomst (hoofdstuk 7, pagina 50/51)

PT doet in deze 2 pagina's haar Toekomstplannen af met algemeenheden. Ook hier mooie woorden, holle frasen en vage beloften. Er wordt geen toezegging hard gemaakt met een datum of met een sanctie. Ons Parlement kan zo'n zwak stuk, van een ondemocratische organisatie die 100.000.000 Euro heffingen per jaar oplegt, niet anders dan afwijzen.

Conclusie 8

PT tracht Regering en Parlement te sussen met vage beloften in plaats van met harde afspraken.

Slot

De NVAF heeft met deze publicatie getracht de zwakke plaatsen in de Toekomstverkenningen bloot te leggen. Het is moeilijk om op een rapport van 51 pagina's de kritiek kort en bondig te houden. In deze kritische beschouwing kunt u lezen dat PT op geen enkel terrein aan ongeorganiseerden of aan Regering en Parlement keiharde beloften, garanties of toezeggingen geeft dat zij ook daadwerkelijk verandert. Naast het ontbreken van gevoel met het maatschappelijk draagvlak, wat ook niet anders kan nu het alleen door voorstanders is geschreven, wordt ook het schrijnende gebrek aan antwoorden op de uitdagingen die de globalisering ons stelt duidelijk. Wij verwachten dat Regering en Parlement het terzijde leggen.

Conclusie 9

Het enige dat Regering en Parlement zouden moeten doen is kijken naar de wereldmarktpositie van agrarische ondernemingen in binnen- en buitenland. Als die van Nederland sterker wordt, is onze organisatie structuur beter. Als onze wereldmarktpositie verzwakt moeten wij het anders aanpakken. Wij stellen daarom voor dat Regering en Parlement het CBS in plaats van PT raadpleegt.

Conclusie 10

Als je achter een dijk woont, moet je wel eens klimmen om er over te kijken. Als de dijk doorbreekt, ben je echter te laat.

Stichting NVAF
Westwoud